

Grunder och huvudargument

1. Den första grunden: Tribunalen har åsidosatt dels artikel 101 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF) samt domstolens praxis angående denna bestämmelse och begreppet "en enda, fortlöpande överträdelse", dels tillämpliga processuella bestämmelser om bevisbörda och bevisvärdering.

Den överklagade domen innehåller felaktigheter avseende värderingen av den bevisning som kommissionen förebrängt i syfte att styrka att begreppet en enda, fortlöpande överträdelse var tillämpligt på ASPLA, såväl i samband med frågan om företagets påstådda deltagande i överträdelserna inom sektorerna för öppna säckar och blocksäckar som i samband med frågan huruvida ASPLA kände till de överträdelser som pågick i undergrupper i vilka företaget inte deltog och huruvida dessa beteenden skulle inkluderas i en "allmän samförståndsplan".

2. Den andra grunden: Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att klagandens påstående om att de försäljningssiffror som hade beaktats vid bedömningen av ASPLA:s ekonomiska sanktion var oriktiga hade anförts för sent. I andra hand görs det gällande att nämnda påstående är direkt relaterat till en fråga som omfattas av tvingande rätt. Även tribunalens underlåtenhet att bedöma denna fråga utgör felaktig rättstillämpning.

Vad gäller förstahandsgrunden består tribunalens fel dels i att påståendet inte utgör en ny grund utan en utvidgning av en befintlig grund, dels i att tribunalen använde försäljningssiffrorna från Grupo Armando Álvares vid beräkningen av sanktionen i stället för dem från ASPLA.

Vad gäller andrahandsgrunden består den felaktiga rättstillämpningen i att tribunalen inte bedömde omfattningen av den motiveringsskyldighet som ålåg kommissionen vad gäller metoden för att beräkna grundbeloppet för ASPLA:s böter.

Överklagande ingett den 25 januari 2012 av Armando Álvarez, S.A. av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 16 november 2011 i mål T-78/06, Álvarez mot kommissionen

(Mål C-36/12 P)

(2012/C 89/25)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Armando Álvarez, S.A. (ombud: E. Garayar Gutiérrez och M. Troncoso Ferrer, abogados)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- fastställa att överklagandet kan prövas,
- upphäva den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 16 november 2011 i mål T-78/06, Álvarez mot kommissionen, och ogiltigförklara kommissionens beslut K(2005) 4634 slutlig av den 30 november 2005 i ärende COMP/F/38.354 såvitt avser Armando Álvarez, S.A., och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanserna.

Grunder och huvudargument

1. Som första grund görs gällande att tribunalen gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning och har åsidosatt rätten till försvar när den bedömt klagandens ansvar för överträdelsen.

Tribunalen höll Armando Álvarez ansvarigt för en överträdelse med hänvisning till att bolaget deltagit direkt i kartellen. Tribunalen tillämpade därmed inte endast nya grunder utan även annorlunda grunder för ansvar än dem som fanns i det angräpningsbeslutet. Tribunalen fann vidare att Armando Álvarez argument var otillräckliga för att motbevisa presumptionen att Armando Álvarez haft faktisk kontroll över sitt dotterbolag. I kommissionens beslut slogs dock inte fast någon presumtion att Armando Álvarez haft faktisk kontroll över sitt dotterbolag. Det ålåg följaktligen inte Armando Álvarez att motbevisa denna presumtion, utan det var kommissionen som hade hela bevisbördan.

Tribunalen har på detta sätt gjort sig skyldig till en felaktig begreppstillämpning såväl vad gäller deltagande i en överträdelse som avseende vem som ska hållas ansvarig för en sådan överträdelse. Tribunalen har också åsidosatt klagandens rätt till försvar.

2. Som andra grund görs gällande att det saknas motivering avseende påståendena om att Armando Álvarez saknade faktiskt kontroll över Aspla.

I andra hand anförts att för det fall att Armando Álvarez måste hållas direkt ansvarigt för handlingar som strider mot artikel 101 FEUF och presumptionen för moderbolags ansvar för dotterbolag måste tillämpas, vilket inte är fallet, begränsade tribunalen sig till att endast finna att de argument som Armando Álvarez hade anført inte kunde medföra att bolagets ansvar kunde ifrågasättas, och prövade inte de argument som faktiskt hade anförts i ansökan om ogiltigförklaring. Tribunalens dom är därmed behäftad med en uppenbart bristande motivering.